

โครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับจังหวัด กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

พิบูล อิศสระพันธุ์ *, สมชัย จินตนาไสยวัฒน์ **, ขนิษฐา ปานรักษา *, ดวงใจ ศรีอ่อน *,

รุ่งระวี สีนลา*, สุมลมาลย์ กิมศิริ *, สุเทพ สุพิภักดิ์*

*โรงพยาบาลสมุทรสาคร

**บริษัท ไทยรอสเซลฟรอสเซอเนฟ จำกัด

บทคัดย่อ

ในจังหวัดสมุทรสาคร การให้บริการทางการแพทย์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุภัยสารเคมีและวัตถุอันตรายยังมีปัญหาเนื่องจากการขาดข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการวางแผน ในขณะที่ชุมชนก็ยังขาดการรวมตัวและการตระหนักรู้ถึงอันตรายจากอุบัติเหตุภัยสารเคมีรวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติตนที่ถูกต้องหากเกิดอุบัติเหตุภัยจากสารเคมีขึ้น คณะวิจัยจึงได้ศึกษาถึงสภาพข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีที่มีในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อจะได้พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารที่ใช้ง่ายและเข้าถึงได้ง่ายในระยะต่อไป รวมทั้งได้จัดเวทีสาธารณะเพื่อศึกษาโอกาสที่ชุมชนจะรวมตัวเป็นเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยจากสารเคมี

ผลการศึกษาพบว่าปัจจุบันข้อมูลเกี่ยวกับเคมีวัตถุมีอย่างเพียงพอแต่ไม่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบควรพัฒนาการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นๆ ทางด้านชุมชนก็ยังไม่มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย แต่ก็มีความเป็นไปได้ที่จะสร้างเครือข่ายขึ้นจากประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบ โรงเรียน เครือข่ายผู้ประกอบการ โรงพยาบาลและองค์กรภาครัฐ โดยรัฐจะต้องสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการตระหนักรู้ และดำเนินการตามกฎหมายกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและก่อความเดือดร้อนให้ชุมชน

Study of Existing Information on Chemicals and Hazardous Substances for Prevention and Management of Disaster at Provincial Level: Samut Sakorn Province

Pibool Issarapan*, Somchai Jintanachaiwat**, Kanitta Panraksa*, Duangjai Sri-on*,
Rungrawee Sinla*, Sumolmal Kimsiri*, Sudhep Supipak*

*Samut Sakorn General Hospital

**Thai Royal Frozen Food Co.,Ltd.

Abstract

At Samut Sakorn the health service provider and the emergency response team were in trouble from lack of information about hazardous chemicals in the area. The lack of information affected both the management of victims from chemical accident and the emergency response planning. Meanwhile the community had insufficient awareness of the hazardous chemicals in the area and their potential to cause accidents. The collaboration between various social factions and the stakeholders to cope with the chemical accident was inadequate. Thus we explored all available existing chemical information in the area and evaluated its accessibility. We had assembled two public hearings to study whether people could be encouraged to join together and become a concerned community.

We found that in fact there was sufficient information about the chemicals in the area but it was not accessible. The cooperation between various government units was not efficient and should be reestablished. There was no existing group of people who concerned about chemical accident but it could be build from affected people, school teachers, students, parents and health care providers. However the government should grant data accessibility to promote community awareness and provide law enforcement.